

عنوان مقاله:

شناخت فرایندهای کرانه‌های سواحل استان هرمزگان به منظور تصمیم‌گیریهای مهندسی سواحل

محل انتشار:

دهمین همایش بین‌المللی سواحل، بنادر و سازه‌های دریایی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

انسبه نیکوبدل راد - دانشجوی کارشناسی ارشد - دانشگاه منابع طبیعی گرگان

افشین دانه کار - دانشیار - پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

محمد رضا الهیار - مدیر کل مهندسی سواحل و بنادر - سازمان بنادر و دریانوردی

خلاصه مقاله:

منطقه ساحلی محل تلاقی دو اکوسیستم خشکی و دریا با اختصاصات مجزا از یکدیگر بوده و یک ناحیه انتقالی با موقعیت جغرافیایی مشخص راپدید می‌آورد [1]. مناطق ساحلی نواحی پویایی از عملکرد متقابل زمین، آب و اتمسفر هستند که در عین حال تحت تأثیر تغییرات دائم طبیعی و دستکاری انسان قرار دارند [2]. محیط زیست ساحلی- دریایی به دلیل اثرات متقابل و تنگاتنگ آن با اتمسفر، خشکی‌ها و آب‌های داخلی درکارکرد زیستکره دارای نقش محوری می‌باشد و بستری از شمار زیادی از عمده‌ترین منابع زنده و غیرزنده است که در حیات اجتماعی و [اقتصادی کشورها اثرات آشکار و غیرقابل‌تردیدی دارند] 3 منطقه ساحلی به علت تغییرات پی‌در پی، ساخت‌سازها و بنادر را با مشکلات فراوانی روبرو میکند. تداوم خدمات سواحل درگروی پایداری فرایندهای ساحلی است. شناخت و بررسی فرایندهای ساحلی که منجر به بروز شکل‌ها و ناهمواری‌های مختلف ساحل می‌شود، به علت تأثیر بر عملکرد ساحلی، ضروری است. مطالعه لندفرم‌های ساحلی امکان درک فرایندهای تأثیرگذار در پیدایش این ناهمواریها را فراهم میکند. بااین‌شناخت از فرایندهای ساحلی می‌توان عملکردهای انسانی را به‌گونه‌ای مدیریت کرد تا با ایجاد کمترین اختلال در فرایندها و اختارهای ساحلی پایداری این فعالیتها و خدمات را تضمین کند. به عبارت دیگر از طریق مطالعه ساختار سواحل که همان لندفرمها میباشند میتوان پی‌به فرایندهای جاری تأثیرگذار در منطقه ساحلی برد. اتخاذ مناسبترین تصمیم در مهندسی سواحل جز با شناخت ساختار و فرایندهای طبیعی سواحل امکان پذیر نمیشود. ردپای فرایندهای غالب در هر بخش از سواحل را بر روی ساختارهای ساحلی یا همان لندفرمها میتوان یافت. [همچنین لندفرم‌های ساحلی ارتباط دو سویه‌ای با جنس کرانه ساحلی دارد] 4 در ضمن توجه به اینکه ساحل به عنوان فصل مشترک دریا و خشکی پذیرنده نهایی آلاینده‌های هر دو اکوسیستم است، حساسیت این مناطق رادوچندان میکند. آلودگی به عنوان یک خروجی از عملکرد انسانی در سواحل روی جنبه‌های فیزیکی و زیستی ساختارهای ساحلی تأثیرگذار است. این خروجی باید به‌گونه‌ای کنترل شود که سبب اختلال در نظم ساحل و اکوسیستم آن نشود. راه مناسب برای کنترل آن شناخت ساختار و عملکرد در هر بخش از ساحل و همچنین فرایندی است که سبب تبدیل ساختارهای ساحلی به عملکرد انسانی شده است. انطباق فعالیت‌های انسانی با عملکردهای شناسایی شده در ساحل سبب کاهش آلودگی و افزایش بازدهی این خدمات و فعالیتها در سواحل میشود

کلمات کلیدی:

فرایند ساحلی- لندفرم ساحلی- واحدهای ژئومورفولوژیک- مهندسی سواحل- استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/184255>



